

РЕШЕНИЕ

№ 5545

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Христо Минев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6227** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх.№ 1028211/16.06.20г на Директора на ТД на НАП-С. с проц.представител юрк.Ф. против Решение от 23.03.20г по нахд № 20064/17г на СРС,НО, 14 състав, с което е отменено НП № F314161/15.09.17г на Директора на ТД на НАП-С., с което на [фирма]-К. с представляващ П.Й. е наложено адм.наказание „имущ.санкция“ в размер на 50 000лв, на осн. чл. 176в ал.5 вр. ал.1 от ЗДДС, изразяващо се в следното: За дан.период м.10.16г дружеството е получило течни горива в общ размер на 28 691.06лв и ДДС в размер на 5 738.22лв, т.е. общата стойност на дан.основа е над 25 000лв, като на 31.10.16г е издало фактура на стойност 7 250.13лв, с която надвишава стойността 25 000лв, и е било длъжно до 24.10.16г вкл. да предостави обезпечение по чл. 176в ал.5 т.3 от ЗДДС. Към момента на съставяне на АУАН/04.07.17г/, дружеството не е представило обезпечение в размер на 50 000лв за полученото течно гориво през м.10.16г.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е материално незаконосъобразно, като се оспорва извода на СРС, че НП е издадено от некомпетентен орган. Според СРС, НП е следвало да се издаде от Директор на ТД на НАП на С.-област/ а не Директора на ТД на НАП-С./, но в НАП няма такава длъжност- Директор на ТД на НАП на С.-област/информацията за НАП е публично достъпна./В НАП има Централно Управление /ЦУ/ и 5 бр. териториални дирекции /ТД на НАП/, като ТД на НАП-С.

обединява на териториален принцип офиси за обслужване и изнесени работни места в останалите областни центрове/освен С.-град, още и С.-област, К.,Б. и техни области/.По преписката е налице упълномощаваща заповед от ИД на НАП, с която на Директора на ТД на НАП-С. са делегирани правомощия, а нарушението е безспорно доказано. Моли се за отмяна на решението на СРС и за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно, издадено от материално и териториално компетентен орган/редовно упълномощен от ИД на НАП и в рамките на териториалната си компетентност/, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200лв.В съд.заседание юр. Б. поддържа жалбата и се позовава на чл. 193 от ЗДДС. Ответникът [фирма]-К. се представлява от адв. Д., която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на решението на СРС като правилно - поне като краен резултат/ако не се приемат мотивите на СРС за некомпетентен издател на НП/, предвид доводите за отмяна на НП от въззивната жалба на дружеството. Прави се позоваване и на изтекла абсолютна давност.

Прокурорът от СГС К. изразява становище за основателност на жалбата и незаконосъобразност на решението на СРС.Моли се за връщане на делото за ново разглеждане, доколкото СРС е отменил НП само на процесуално основание.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

В НП не е посочена изрично дата на нарушението, но то следва да е било извършено на 25.10.16г /при положение, че до 24.10.16г вкл. е следвало да се представи обезпечение/. Тогава абсолютната давност от 4.5 години /на която се позовава дружеството пред кас.инстанция/, изтича на 25.04.21г, т.е. все още не е изтекла, респ. възражението е неоснователно.

СРС е отменил НП, приемайки, че АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи-извън местната им компетентност, като предвид седалището на дружеството, където е и местонарушението /гр.К./, АНО следва да е от ТД на НАП С.-област.

Кас.състав намира следното: Съгл. чл. 48 ал.1 от ЗАНН „Административнонаказателната преписка се разглежда от административнонаказващия орган, в чийто район е било извършено нарушението“, а съгл. чл. 37 ал.1 от ЗАНН „ Актове могат да съставят длъжностните лица:а) посочени изрично в съответните нормативни актове;б) определени от ръководителите на ведомствата, организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове“. Нарушението е по ЗДДС, поради което съгл. чл. 193 от ЗДДС „ (1) Установяването на нарушенията на този закон и на нормативните актове по прилагането му, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на ЗАНН (2) Актовете за нарушение се съставят от органите по приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.Следователно, в случая АУАН следва да е съставен от орган по приходите/според ЗДДС/, който да е определен от ИД на НАП/според ЗАНН/, а НП да е издадено от ИД на НАП или оправомощено от него дл.лице/според ЗДДС/, но според района, в който е извършено нарушението/според ЗАНН/. Видно от ЗНАП, съществува ТД на НАП-С., но не съществува ТД на НАП

С.-област. Нарушението е извършено в [населено място], където е седалището на дружеството. В рамките на ТД на НАП-С. е и [населено място]. АУАН е бил съставен от орган по приходите от ТД на НАП-С. /в случая от офис „К. поляна“ в [населено място] /, а НП е издадено от Директора на ТД на НАП-С.. В преписката е приложена Заповед на ИД на НАП с № ЗЦУ-1313/25.10.16г за допълване на предходна негова № ЗЦУ-1582/23.12.15г, с която втора заповед той - като административно-наказващ орган по чл. 193 ал.2 от ЗДДС, делегира на Директорите на ТД на НАП правомощия да издават НП в хипотезата на чл. 180в от ЗДДС. Тази оправомощаваща заповед е от 25.10.16г, което е и дата на нарушението. В НП не е посочена санкционната разпоредба, по която е наложено наказанието. Към датата на нарушението-25.10.16г, е действал ЗДДС в ред. ДВ бр.60/02.08.16г, като санкционната норма следва да е била по чл. 180в ал.1 от ЗДДС/предвид установяването на АНО, че нарушението е първо, но обезпечение не е внесено и до съставянето на АУАН/. Следователно, Директорът на ТД на НАП-С. е компетентния териториално административно - наказателен орган, предвид границите на ТД на НАП-С. по ЗНАП /в тях попада и [населено място]/ и оправомощаващата заповед от органа по чл. 193 ал.2 от ЗДДС вр. чл. 48 ал.1 от ЗАНН. Изводът на СРС, че издателят на НП е некомпетентен териториално, не е правилен. АУАН е съставен от орган по приходите от ТД на НАП-С./без значение от кой точно негов офис/, съгл. чл. 37 ал.1 от ЗАНН, чл. 193 ал.2 от ЗАНН, т.2.1 от Заповед № ЗЦУ-1582/23.12.15г на ИД на НАП и предвид границите на ТД на НАП-С. съгл. ЗНАП.

Тъй като СРС е отменил НП само на това основание, без да разгледа законосъобразността на НП по същество, решението следва да се отмени и преписката да се върне за ново разглеждане от друг състав.

Съгл. чл. 226 ал.3 от АПК, при новото разглеждане СРС следва да се произнесе относно разноските на ответника и в това производство.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл. 222 ал.2 т.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 23.03.20г по нахд № 20064/17г на СРС,НО, 14 състав по жалба вх.№ 1028211/16.06.20г на Директора на ТД на НАП-С..

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: